

מדוע החליט מפיק „כלבוטק“ לחפוף את ראש

המדינה. ואיך הצילה הכתבת לענייני רפואה חיי-אדם

הכתבת לענייני רפואה של ידיעות אחרונות, **רבקה נמיר**, לא תיארה לעצמה ש- אחרי שתעבור קורס מזורו להתייאה במגן דוד אדום, הכולל הגשמה ועיסוי-לב, היא תציל אדם שלקה בהתקף-לב. לפני שלושה שבועות היא שהתה במספרה ברמת-גן, ו-

וויזיה עלה במוחו אחרי ש- כתו חזרה בפעם הרביעית מ- בית-הספר כשיש לה כינים. „אז החלטתי שאני אחפוף לא רק לה את הראש, אלא לכל המדינה“.

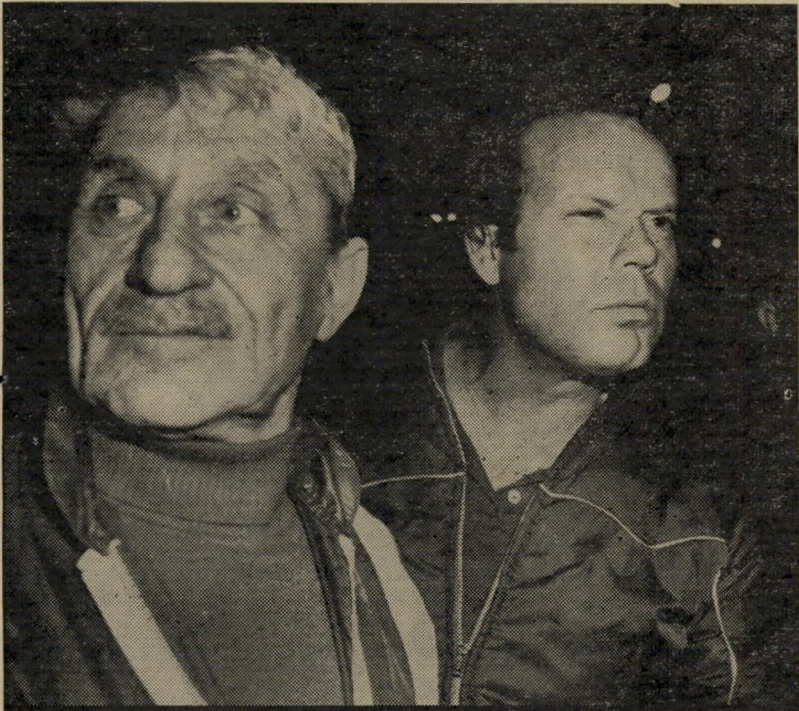
המבצע הבא שגינת מכין לצופי כלבוטק הוא מבר-צע סימון מכשירי-חשמל וחי-

טה ורואה נהגים הנוהגים ב- חוסר-הירות. אני בטוח שזה קורה להם משום שהם קראו בבוקר את הארץ“.

אחת מעדות-התביעה ב- מישפטו של צלם-הפורנו **דניאל גרנות** היתה עדה **כנר**, אמו של קריין הטלווי-זיה, **רן כנר**. היא עבדה אצל

עורך-הדין שייצג את המערך בעתירה לבית-הדין פט העליון לפני הדיון על הצעת אי-האמון. הוא אמר: „לדיון כנר של מזכיר-הכנסת, **נתנאל דורף**“.

לדיון בכנסת שהחל אחר-הצהריים, הופיעה הטל-וויזיה בהרכב מוגבר. מילבד

שאל ביבר (משמאל) עבר במקום, וטען שהוא לא מבין מה הרעש ושאלו לו עמדה בנושא. השחקן שלמה וישינסקי (מימין) עצר את הטוסטוס שלו, ניגש למפגניים וטען שהוא מתנגד לרצח האומי שעושים לגנדי. „לי יש חברים ערבים. מחר יגידו שזה לא חינוכי שאני אופיע בקאמרי, ואולי יוסיפו שאני מרגל. כשמאלני, אני בעדו“.

אמנון רובינשטיין

בן ה-17, תלמיד גימנסיה הרצליה בתל-אביב, חבר ב- חוג התיכונים של תנועת שיוני, מכחיש כל קשר עם ח"כ שיוני בעל אותו שם. רובינשטיין הצעיר צולם בכניסה לבניין עיריית תל-אביב, שם קיימו צעיר התנועה מישמרת-מחאה נגד מינויו של רחבעם זאבי לתפקיד מנכ"ל מוסיאון הארץ. בתמונה חשמלית:

ראתה שאחד הלקוחות שם כדור מתחת ללשונו, והיה ברור לה שהוא חולה-לב ש- חש ברע. לפתע הוא צנח ב- מרכז המיספרה. כולם התק-הלו סביבו ורצו להזין אותו. נמיר התקרבה אליו וראתה שהוא אינו נושם. היא ביק-שה שלא ימשכו אותו, אלא

פצים קירי-ערך בכתים על-ידי עיפרון אלקטרוני, שיסמן את מיספר תעודת-הזהות של בעל החפץ על החפץ עצמו, כך שאם ייגנב, ניתן יהיה ל-זהות את בעליו. המבצע יכוסה על-ידי בני-נוער מכל הארץ, ועל כל בית שיסומן תודבק תווית-זהויה מתאימה.

גרנות במשך כמה חודשים כמזכיר-כתבת, שהדפיסה עבורו חומר בשפות זרות. היא התפטרה, לטענתה, משום שראתה שהיא עובדת במקום לא-מכובד.

מפיק תוכנית הצרכנות **כלבוטק**, **רפי גינת**, סיפר שהרעיון לחיבצע חפץ ב-טל-

חיים יבין, הכתב הפרלמנ-טרי, היו במקום יאיר שטרן ומנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, **טוביה סער**. שטרן לא התלהב מהרעיון ש- הדיון יימשך עשר שעות, משום שהוא „חייב להישאר במקום עד שיפרקו את הכבל האחרון“ כדבריו. הרגיע או-תו יוטי ברון, דובר חרות: „כבר בעשר אתה היתה ב- מיטה“.

הכתב הפרלמנטרי של מעריב, **יוסף וקסמן**, היה מוטרד מאוד מקיום הדיון. ל- דבריו, זהו זמן לא טוב, משום שהוא עובר לדירה חדשה. אמרו לו: „מי עובר דירה ב- חורף בירושלים?“ ענה וקס-מן: „מי שעוזב את החברה שלו“. אמרו לו: „עוזב בחור רף?“ ענה: „עוזב מי שיש לו כבר אחרת“.

„אני מתים את עיתון הארץ“ אמר הפרופסור **צבי יעבץ** לעיתונאי **איךן שהור**, רי, שביקש לראיין אותו ל- מוסף השבועי של העיתון. שחורי, שהאזין להרצאה מאל-פת של יעבץ על הברית ש- חתם יהודה המכבי עם רומא, ביקש לראיין את ראש החוג להיסטוריה כללית באוניברסי-טת תל-אביב על הנושא. ה- מתקשר עם עג-החנוכה והן עם חתימת המיזכר האסטרט-גי עם ארצות-הברית. יעבץ, המתמחה בהיסטוריה של רוי-מא, טען שהארץ השמיך איר-תו לפני כ-15 שנה, ומאז אין הוא קורא אותו. לפני שני-תק הוסיף יעבץ: „בכל בר-קר, כשאני נוסע לאוניברסי-

הישראל בזה „מיסוך בגין: פטפטת!“

השאלה היא אישית, ואדם יכול לענות רק כשזה קורה לו.
 ● **יופי שריד**, ח"כ המערך: „קראתי את זה בעניין. אני לא יכול לומר שזה לא דיבר אל ליבי. לגבי, הייתי עומד על כך שהרופאים יפר-סמו את כל המידע עלי“.
 ● **חיים קורפן**, שר-התחבורה: „לא אוכל להגיב על שאלתך“.
 ● **מרדכי (מוטה) גור**, ח"כ המערך: „לא קראתי את זה. שמעתי על המיסוך ברדיו, וזה הספיק לי. לדעתי אין מה להסתיר ואין מה להת-בייש כשמתאשפנים בבית-החולים“.
 ● **פינחס גולדשטיין**, ח"כ הליברלים: „לא בטוח שעם ישראל היה צריך לשמוע בדיוק בה אירע לו. אני לא הייתי מוכן שיפרסמו עלי מידע רפואי. כל עוד אין למחלתי קשר לתפקידי הציבורי“.
 ● **מובה רייסר**, ח"כ חרות: „לא בכדי עיתון הארץ נתן לו את הכותרת. מיסוך חסר תקדים. קשה לי לשפוט, כי אני לא בגיל שמת-אשפנים. אך לא הייתי רוצה שיפרסמו עלי הכל“.
 ● **שרה דורון**, ח"כ הליברלים: „דעתי על המיסוך טובה מאוד. מצד אחד הציבור רוצה לדעת, ומצד שני יש לו טענות? אילו הייתי הציבור משלה — מה שאני רחוקה מאוד — הציבור היה צריך לדעת. אך אם הפאצינט מבקש שלא זה הייב להיות בתיאום עם הרופא“.

ראש-הממשלה מנחם בגין כתב ליואל מרקס מהארץ מיכתב מפורט על נפילתו באמבטיה, וטען שהוא אינו מסתיר את מחלותיו מהציבור. אך הוא הוסיף שבעניין זה כל אחד נוהג לפי הכרתו. במישאל-בוק של העולם הזה גשאלו אנשי-ציבור מה דעתם על המיסוך, ואם הם היו מוכנים לחשוף את מחלתם לציבור, אילו חלילה אושפזו, והם השיבו:
 ● **אורה נמיר**, ח"כ המערך: „אני מעריכה את אומץ-הלב וגילוי-הלב שלו. העניין נתון לשיקול דעתו של כל אחד. לא הייתי מסכימה לפרסם כל פרט ופרט“.
 ● **אליהו שפייר**, ח"כ המערך: „מיסוך אנשי. אין שום ספק בכך. זה ודאי נגע ללב רבים. מאידך, זוהי חשיפת-יתר. ניגון-יתר על המיתר הזה, כימעט עד כדי ניצול. הייתי מניח את ההודעות לרופאים. אך שלא תהיינה כדי לעורר רחמים או התחשבות-יתר“.
 ● **שושנה ארבל-אלמוזלינה**, ח"כ המערך: „לא קראתי את זה. לא הייתי בבית. ישנם אנשי ציבור שהציבור לא כל-כך מעוניין לדעת על מחלתם. יש סיווג גם בעניין של מחלות“.
 ● **אהרון הראל**, ח"כ המערך: „ראשי-ציבור צריכים להיות יותר חשופים, אך לא כמו הפטי-פוט של בגין. אני בהחלט בעד“.
 ● **זבולון המר**, שר-התיירות-התרבות: „לא קראתי עוד. לא יודע מה לענות לך על זה“.

בקהל
מלא
עיונות

AMERICANO
APERITIVO

עין אפריטיב
 אדום, על בסיס
 של יין בתוספת
 מצוי של
 שורשים וצמחים
 שונים.
 מריה, מעורר
 תיאבון

Natural - מקורר היטב, עם
 אמריקנו, מקורר היטב, עם
 פלח לימון.

On The Rocks הקרח
 אמריקנו מעל קוביות קרח
 עם פלח מיץ לימון
 תוספת 1/2 כפית מיץ לימון
 עם פלח לימון,
 לערבב היטב.

Long-Drink
 חלק אחד של
 אמריקנו עם
 חלקים מי סודה
 מעל קוביות
 קרח ועם
 פלח לימון
 לזוגיש
 בכוס גבוהה.

אמריקנו
 אמרטו
 רום
 וודקה לימון
 הרביעיה
 החדשה
 של "כרמל"
 שקה ראשון-אצלכם בבאר

כרמל מזרחי
 מיחבי ראשון לציון וזכרון יעקב